

може тъй да ся распространява вредъ и че *мо-
жежтъ* чловѣци да *спрватъ* въ Бога въ *сжщій* языкъ
съ който сж навикнати да *говорятъ*, и че така
всяка-та църква приема поливаниѣ-то небесно,
Св. Писаніе.” (1)

“Горы тѣ Израилевы за които говори Духъ-тъ
чрѣзъ Пророка Іезекіиля сж источници-тъ на бо-
жественны тѣ писанія, тамъ е дѣто вый овцы Го-
сподни трѣбва да пасете за да пасете въ угвър-
женіе. Пазѣте ся да не заблуждавате. *Отхвър-*
льте внимателно всичко което не произлази отъ
святы тѣ книги. Стойте на горы-тъ на Св. Пи-
саніе, тѣ да бѣдѣтъ за наслажденіе на ваши-тъ
сърдца, и когато ный мълчимъ, послушайте Іи-
суса Христа върховныя си Пастырь, който ви
говори чрѣзъ Св. Писаніе.” (2)

Св. Іеронимъ. “Нашій Господь и Спаситель,
слѣдователно, говори намъ чрѣзъ Св. Писаніе,
което ся прочита отъ всички-тъ чловѣцы за да
стигнѣтъ всички-тъ до познаніе-то му. Каквото
пише Платонъ, той го пише само за малцина,
защото едва трима чловѣцы ся намиратъ да го
разумѣватъ; но Апостоли-тъ писахъ за всички-
тъ чловѣцы.” (3)

“Міряни-тъ,” дума той, въ едно писмо, “трѣ-
бва да изобилуватъ въ понятіе-то си на священ-
нж-тѣ книжевнось.” (4)

(1) Августинъ, Бесѣда 298.

(2) Сжщій, Бесѣда 46 върху Іезекіиль 34; 14.

(3) Іеронимъ върху Псал. 86.

(4) Сжщій върху Колос. 3; 16.